gemeente Tynaarlo

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van gemeente Tynaarlo.

Nr. 38232
1 mei
2015

Gemeente Tynaarlo – Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2015 – Gemeente Tynaarlo

Gemeente Tynaarlo – Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning 2015 – Gemeente Tynaarlo
Deze beleidsregels treden in werking een dag na bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2015.

Gemeente Tynaarlo
Vastgesteld 23 december 2014
Aangepast 21 april 2015

Het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Tynaarlo besluit;
gelet op
1. de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015;
2. de Wmo visie 'Iedereen heeft talent' gemeente Tynaarlo;
3. het Wmo beleid in de kadernota 'Kansrijk Leven, Wmo 2007 gemeente Tynaarlo'
4. het Wmo beleid in de kadernota 'Samen lossen we het op, Wmo 2015, gemeente Tynaarlo';
5. de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015';

vast te stellen de hierna volgende uitvoeringsregels.

Wijzigingen in wet- en regelgeving en rechterlijke uitspraken kunnen gevolgen hebben voor de uitvoering van de Wmo 2015. Daarnaast kan gewijzigde inzicht aanleiding zijn om de regels over de uitvoering aan te passen. De uitvoeringsregels kunnen en zullen als dat nodig is door het College worden aangepast.

Voorwoord

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) ziet er vanaf 2015 fundamenteel anders uit. De oude wettekst vervalt en er komt een nieuwe voor in de plaats: de Wmo 2015. Hierin staan eigen regie, eigen kracht en participatie centraal. Het is de taak van de gemeente om inwoners maatschappelijk te ondersteunen bij zelfredzaamheid en participatie. De nadruk van de Wmo 2015 ligt op het zelf oplossend vermogen van inwoners. In die gevallen waarin dit niet (of gedeeltelijk) kan, zal maatwerk geboden worden op basis van een zorgvuldige toegangsprocedure. De piramide van getrapte verantwoordelijkheid (zie figuur 1) vormt het uitgangspunt bij de toegangsprocedure.
Piramide van getrapte verantwoordelijkheid
Ten aanzien van elke hulpvraag geldt hetzelfde afwegingskader. Het College beoordeelt in iedere situatie in hoeverre de inwoner in staat is om zijn beperkingen op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg of met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te verminderen of weg te nemen. Daarnaast beoordeelt het College of gebruikmaking van algemeen gebruikelijke- of algemene voorzieningen hiertoe kan leiden. Indien bovengenoemde oplossingen niet aanwezig zijn, kan het College een maatwerkvoorziening verstrekken. De Wmo 2015 gaat er van uit dat burgers zoveel mogelijk een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven. Er wordt meer gewezen op het benutten van de eigen kracht en ook dat van burgers mag worden verwacht dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan.
Tot die eigen verantwoordelijkheid behoort volgens de wetgever ook dat de mensen een beroep doen op familie en vrienden - het eigen sociale netwerk - alvorens bij de gemeente aan te kloppen voor ondersteuning. Het Rijk heeft met de Wmo 2015 beoogd om de gegroeide vanzelfsprekendheid te doorbreken dat mensen zich voor veel ondersteuningsvragen tot de overheid wenden.
Uitgangspunt is dat iedereen eerst kijkt wat hij of zij zelf kan doen, wat de sociale omgeving kan doen of wat hij of zij zelf voor een ander kan doen. Van belang is dat hiermee niet uit het oog wordt verloren dat iedereen een beroep mág doen op de gemeente. Niemand wordt op voorhand - bijvoorbeeld op grond van inkomen of leeftijd - uitgezonderd van de toegang tot ondersteuning. Een ieder kan zich melden bij de gemeente met een hulpvraag (lees: melding).
Inhoudsopgave

Inleiding

De gemeente Tynaarlo heeft voor de uitvoering van de gemeentelijke verantwoordelijkheid in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo), haar visie en beleid in de volgende documenten vastgelegd:

1. Visiedocument 'Iedereen heeft Talent'. Januari 2012
2. Kadernota 'Kansrijk Leven', Wmo 2007, maart 2013
3. Kadernota 'Samen lossen we het op', Wmo 2015, september 2014
4. De 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015', oktober 2014

In de 'Beleidsregels maatschappelijk ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' en het 'Financiële besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' leggen we de nadere regelingen vast met betrekking tot de uitvoering van de Wmo.

De Wmo 2015 spreekt over het bieden van maatschappelijke ondersteuning aan personen die onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie. Hierbij wordt gesproken over 'eigen verantwoordelijkheid en voorzienbaarheid'. En er wordt gesproken over 'algemene voorzieningen, al-

gemeen gebruikelijke voorzieningen en maatwerkvoorziening'. Deze begrippen moeten worden toegelicht.

Zelfredzaamheid

Zelfredzaamheid wil zeggen: het lichamelijke, verstandelijke, geestelijke en financiële vermogen om zelf in staat te zijn tot het uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden.

De Wmo 2015 is voor een brede(re) doelgroep, met als gevolg dat hulpvragen gebaseerd zijn op andere (meervoudige) problematiek, vergeleken met de Wmo 2007. Het is van belang dat het beleid handvatten biedt waarmee de situatie van de (nieuwe) klant duidelijk in kaart gebracht kan worden en bepaald kan worden welke ondersteuning mensen nodig hebben. De Zelfredzaamheidsmatrix (ZRM) is een praktisch en werkbaar instrument om te toetsen of met de geboden ondersteuning het beoogde resultaat bereikt wordt, namelijk (het vergoten van) zelfredzaamheid, zie bijlage 1.

Het gebruik maken van de mogelijkheden in de eigen sociale omgeving en gebruik maken van een algemeen gebruikelijke voorziening kan ook onderdeel uitmaken van iemand zijn zelfredzaamheid. Dit kan een dienst of activiteit zijn, zoals het organiseren van vervoer, het doen van de financiële administratie, het gebruik maken van een bezorgservice of kinderopvang. Het kan ook een (hulp)middel zijn zoals een rolstoel voor incidenteel gebruik, verhoogd toilet of een elektrische fiets.

Zelfredzaamheid en financieel vermogen, wat betekent dat nu? Bij de uitvoering van de Wmo 2007 was het gebruikelijk dat een inwoner zich bij het Wmo-loket meldt voor bijvoorbeeld een aanvraag voor een scootmobiel omdat het autorijden niet meer vertrouwd was en er beperkingen waren. Bij de uitvoering van de Wmo 2015 zal ook naar het financiële vermogen gekeken worden door te onderzoeken of de middelen die eerder werden uitgegeven aan de auto ingezet kunnen worden om zelf het vervoersvraagstuk op te lossen.

Participatie

Volgens de wettelijke definitie (Wmo 2015) gaat het bij participatie om 'deelnemen aan het maatschappelijke verkeer'. Dit wil zeggen dat iemand, ondanks zijn lichamelijke of geestelijke beperkingen, op gelijke voet met anderen in redelijke mate mensen kan ontmoeten, contacten kan onderhouden en aan maatschappelijke activiteiten kan deelnemen.

Daarvoor is het ook een vereiste dat hij zich kan verplaatsen. Participatie is sterk individueel bepaald en de mogelijkheden zullen samenhangen met de beperking.

Eigen verantwoordelijkheid

In de Wmo 2015 staat de eigen verantwoordelijkheid van de inwoner en zijn sociale netwerk (nog nadrukkelijker) voorop: de gemeente is alleen aan zet voor zover de inwoner niet zelf of met hulp van zijn netwerk tot participatie en zelfredzaamheid kan komen. De Wmo 2015 is uitsluitend bedoeld om mogelijkheden te bieden als het niet in iemands eigen vermogen ligt het probleem op te lossen. De eigen verantwoordelijkheid komt tijdens het gesprek tussen een inwoner en een lid van het Sociale Team dan ook zeker aan de orde.

Voorbeeld
Een oplossing van problemen kan bijvoorbeeld al aanwezig zijn in die zin dat deze feitelijk al jaren behoort tot iemands normale levenspatroon. Bij problemen met het schoonhouden van het huis zijn er talloze mensen die gewend zijn daar iemand voor in te huren, zoals tweeverdieners of mensen met voldoende inkomen. In deze situatie hoeft niets te veranderen als men op basis van leeftijd of een ongeval beperkingen krijgt. Door voort te zetten wat men had, ontstaat er geen probleem dat om een oplossing vraagt. Dat zou anders kunnen zijn als door het ontstaan van de beperking het inkomen daalt. Het kan dan zijn dat iemand de eerder ingehuurde schoonmaakhulp niet meer kan betalen. Dat zou aanleiding kunnen zijn iemand wel financieel te compenseren. Daarvoor zal een zorgvuldig onderzoek verricht moeten worden, vooral naar de eerdere situatie, zowel wat betreft hulp als wat betreft inkomen, en de veranderde situatie.

Voorbeeld
Een ander voorbeeld is het vervoer. Heel veel mensen zijn op dit moment gewend al bijna hun hele leven gebruik te maken van een auto. Als zij een beperking krijgen, door leeftijd of door een ongeval, hoeft er in feite niets te veranderen, als zij met diezelfde auto in staat blijven hun verplaatsingen te maken. Er hoeft dan niet gecompenseerd te worden. Dat zou anders zijn als de auto voor hun beperking aangepast zou moeten worden. In dit geval is er sprake van noodzakelijke autoaanpassingen en is er sprake van meerkosten: zonder beperking waren de autoaanpassingen niet nodig geweest.

Voorbeeld
Ook bij woonvoorzieningen speelt de eigen verantwoordelijkheid een grote rol. Als iemand bijvoorbeeld 65 is en zijn badkamer gaat renoveren mag een gemeente veronderstellen dat hij - ook al zijn er nog geen beperkingen - rekening houdt met het gegeven dat hij een dagje ouder wordt. Dat betekent dat de persoon in kwestie aan een douche moet denken in plaats van uitsluitend een bad. Daar spelen allerlei individuele factoren natuurlijk in mee, zoals: is er plaats voor, wat is de rol van het bad voor therapie e.d. Er speelt ook nog iets anders mee: weten mensen wel dat van hen verwacht wordt dat ze via het denken aan dit soort dingen anticiperen op mogelijk komende problemen? De gemeente moet daarover voorlichting geven en duidelijk maken waar verwachtingen mogen beginnen, maar ook kunnen ophouden wat betreft de inzet van gemeenten in het geschikt maken van woningen.

Bij de gesprekken tussen de betrokken inwoner en het lid van het Sociale Team, zal extra aandacht zijn van de eventuele jongere (jonger dan 18 jaar) die in het sociale netwerk/ huishouden van de betrokken inwoner aanwezig is met betrekking tot zijn of haar rol als hulpbieder en ondersteuner. Deze jongere mag in geen geval achterstand oplopen in zijn of haar ontwikkeling ten gevolge van de mantelzorgtaken.

Voorzienbaarheid

Het begrip voorzienbaarheid gaat over het anticiperen op situaties waarvan gesteld kan worden dat die te voorzien zijn. Bij het beoordelen van een situatie en de mate van voorzienbaarheid zal rekening gehouden worden met de omstandigheden van de individuele inwoner. Ook hier is maatwerk weer het uitgangspunt.

Voorbeeld
Een stel gaat samenwonen. Na de studieperiode trekt de één bij de ander in en samen bewonen ze een kamer. Er is een kinderwens. Het stel komt tot de conclusie dat de huidige woonruimte niet geschikt is i.v.m. de gewenste gezinsuitbreiding. Ze schrijven zich in bij de woningcorporatie en hopen binnen 6 maanden te kunnen verhuizen naar een eengezinswoning. Een oudere die een aantal jaren ingeschreven staat voor een appartement of serviceflat en op het moment van verhuizing een verhuiskostenvergoeding op grond van de Wmo aanvraagt, had deze verhuizing kunnen zien aankomen en daarvoor kunnen reserveren.

Algemene voorzieningen

De Wmo 2015 gaat uit van het meer ontwikkelen en inzetten van algemene voorzieningen en het leveren van maatwerk waar nodig. In tegenstelling tot de Wmo 2007 bevat de Wmo 2015 dan ook een definitie van het begrip algemene voorziening. Het betreft een aanbod van diensten of activiteiten dat - zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers - toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning.

Er kan een onderscheid gemaakt worden tussen:
1. Voorzieningen in de markt, waarmee de gemeente weinig tot geen bemoeienis heeft, zoals kinderopvang, schoonmaak- of bezorgdiensten;
2. En voorzieningen die geheel of gedeeltelijk door de gemeente worden bekostigd, zoals peuterspeelzalen, algemeen maatschappelijk werk, cliëntondersteuning.

Algemene voorzieningen zijn toegankelijk voor alle inwoners van een gemeente dan wel voor een bepaalde doelgroep. Een algemene voorziening is zonder beschikking toegankelijk. Algemene voorzieningen zijn voorliggend aan een maatwerkvoorziening mits uit onderzoek blijkt dat dit een passende oplossing biedt voor het probleem van de inwoner. De term ‘algemene voorzieningen’ moet niet verward worden met de term ‘algemeen gebruikelijke voorzieningen’. Een algemeen gebruikelijke voorziening wordt in de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’ in artikel 1 toegelicht: dit is een voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen gebruikelijk is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten. Deze producten zijn voor iedereen toegankelijk via de particuliere markt.

Er zijn wettelijk drie algemene voorzieningen voorgeschreven:
1. Advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK)
2. Luisterend oor (anonieme 7 x 24 -uurs hulp op afstand)
3. Onafhankelijke cliëntondersteuning

De gemeente kan voor het gebruik van een algemene voorziening een vergoeding (eigen bijdrage) van de inwoner vragen, welke veelal moet worden betaald aan de aanbieder van die voorziening. Uitzondering hierop zijn de drie genoemde wettelijke algemene voorzieningen.

Algemene voorziening schoonmaakondersteuning
In de kadernota 'Samen lossen we het op' wordt verder de algemene voorziening schoonmaakondersteuning beschreven. Voor een schoon en leefbaar huis kan er gebruik worden gemaakt van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning.
De algemene voorziening schoonmaakondersteuning is toegankelijk voor iedereen. De kosten komen voor rekening van de inwoner. Er is compensatie mogelijk als de inwoner deze kosten niet zelf kan betalen maar de inwoner gezien een beperking wél afhankelijk is van de schoonmaakondersteuning. Er is een folder beschikbaar waarin de verschillende aanbieders staan vermeld evenals hun tarieven.
Maatwerkvoorziening

Een maatwerkvoorziening is aanvullend op wat iemand zelf kan bijdragen, de inzet van eigen kracht, (indien van toepassing) gebruikelijke hulp en mantelzorg, algemeen gebruikelijke voorzieningen en algemene voorzieningen. Een maatwerkvoorziening kan een sluitstuk zijn van een samenhangend ondersteuningsaanbod, ofwel maatwerk. Voor een maatwerkvoorziening zijn twee financieringsvormen mogelijk, namelijk zorg in natura (ZIN) en een persoonsgebonden budget (PGB). Voor een maatwerkvoorziening geldt een inkomensafhankelijke eigen bijdrage (zie hoofdstuk 3).

1 Procedure

Inwoners van de gemeente Tynaarlo met ondersteuningsvragen kunnen met deze vragen bij de Sociale Teams terecht. Na de melding van de vraag van de inwoner voert het College zo spoedig mogelijk - maar uiterlijk binnen zes weken - een onderzoek uit. Hierbij wordt de inwoner de mogelijkheid geboden om binnen zeven dagen na de melding een persoonlijk plan te overhandigen, waarin hij/ zij aangeeft welke maatschappelijke ondersteuning naar zijn/ haar idee noodzakelijk is en het meest passend. Deze termijn van zeven dagen staat in wetsartikel 2.3.2 van de Wmo 2015. Dit proces wordt samen met de inwoner uitgevoerd door één van de leden van het Sociale Team: cliëntondersteuning. Na afronding van het onderzoek verstrekt het College binnen tien werkdagen een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek. Hierna kan de inwoner een aanvraag indienen voor een maatwerkvoorziening. Hierop beslist het College binnen twee weken: dit wordt uitgevoerd door de Backoffice van de Sociale Teams.

De toegang tot de maatschappelijke ondersteuning op grond van de Wmo 2015 wordt verleend via:
1. Toeleiding naar een algemene voorziening.
2. Of via een toekenningsbeschikking waaruit blijkt dat de persoon met hulpvraag in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening. De Wmo bevat een aantal wettelijk voorgeschreven bepalingen ten aanzien van de te volgen procedure, zie artikel 2.3.2 en artikel 2.3.5. De 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' beschrijft in de artikelen 2 tot en met 7 vervolgens het proces van de toegang tot diverse vormen van maatschappelijke ondersteuning.

1.1 Spoedeisende gevallen
In spoedeisende gevallen gaat het College onverwijld over tot het verstrekken van een tijdelijke maatwerkvoorziening, in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek. De noodzaak om een tijdelijke maatwerkvoorziening te verstrekken, zal slechts in bijzondere situaties aanwezig zijn, kan voor maximaal acht weken worden ingezet en moet binnen 24 uur worden ingezet.
Het niet tijdig – d.w.z. niet onverwijld – nemen van een beslissing tot verstrekking van een tijdelijke maatwerkvoorziening is een fictieve weigering, waartegen de inwoner op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bezwaar (al dan niet gepaard gaande met een verzoek om een voorlopige voorziening) en beroep kan aantekenen.

1.2 Informatie en advies

Soms blijkt na een korte vraagverkenning dat met informatie en advies de ondersteuningsvraag is beantwoord. Wanneer verdere vraagverheldering of verdieping nodig is, dan zal een afspraak worden gemaakt om een gesprek tussen de inwoner en een lid van het Sociale Team te voeren.

1.3 Onderzoek

Sociale Teams
Alle meldingen waarvoor een onderzoek nodig is komen terecht bij het betreffende Sociale Team. Ondanks het feit dat de meldingen op verschillende plaatsen kunnen binnenkomen en op verschillende manier kunnen worden gedaan, komen ze allemaal in hetzelfde registratiesysteem terecht.

Persoonlijk plan
Voordat het onderzoek van start gaat kan de inwoner een persoonlijk plan indienen waarin de volgende omstandigheden worden beschreven:
1. Zijn/ haar behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren.
2. De mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp te voorzien in zijn/ haar behoefte.
3. De mogelijkheid om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp van andere personen uit zijn/ haar sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn/ haar situatie.
4. De behoefte aan ondersteuning van de mantelzorger(s).
5. De mogelijkheid om gebruik te maken van algemene voorzieningen.
6. De mogelijkheden om tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening te komen met het oog op de behoefte aan verbetering van zelfredzaamheid, participatie of aan beschermd wonen of opvang.
7. Welke maatschappelijke ondersteuning volgens hem/haar nodig is.

De inwoner heeft na de melding zeven dagen de tijd om dit plan in te dienen. Hij/ zij wordt daarover bij het doen van de melding geïnformeerd.

Het gesprek
Het brede gesprek is het uitgangspunt tijdens het uitgebreide onderzoek naar de situatie van de inwoner. Daarbij kan aandacht zijn voor:
1. Het eventuele persoonlijke plan dat is ingediend.
2. De behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de inwoner voor alle onderdelen voor het dagelijkse leven zoals werk en inkomen, vrijetijd, voeren van een huishouden, gezondheid, welzijn, wonen, (financiële) administratie.
3. De mogelijkheden om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp te voorzien in zijn/ haar behoefte.
4. De mogelijkheid om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp van andere personen uit zijn/ haar sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn/ haar situatie.
5. De behoefte aan ondersteuning van de mantelzorger(s) van de inwoner.
6. De mogelijkheid om gebruik te maken van algemene voorzieningen.
7. De noodzaak om gebruik te maken van een maatwerkvoorziening.
8. De mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een persoonsgebonden budget (PGB), waarbij de inwoner in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
9. Informatieverstrekking aan de inwoner over de eigen bijdrage: hoe werkt dit proces en waar kan de inwoner informatie krijgen over de hoogte van de eigen bijdrage.
10. Afstemming met het medische domein / wijkverpleegkundige.

Het lid van het Sociale Team doet op basis van de gegevens uit het brede gesprek onderzoek om te bepalen of de inwoner het aangegeven probleem zelf of met steun van zijn of haar omgeving op kan lossen. Uitgangspunt bij het gesprek is de eigen verantwoordelijkheid. Vervolgens wordt beoordeeld of een vrijwilliger of een algemene voorziening een oplossing kan bieden. Mochten alle voorliggende zaken onvoldoende oplossing bieden dan wordt er onderzocht of een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo 2015 een oplossing kan bieden.

Gegevensverzameling
De betrokken inwoner kan gevraagd worden gegevens en informatie te verstrekken die voor het onderzoek nodig zijn en waarover hij/zij redelijkerwijs kan beschikken. Waar mogelijk wordt de mantelzorger of de vertegenwoordiger van degene waar de ondersteuningsvraag betrekking op heeft betrokken bij het onderzoek.

Een medisch of ergonomisch advies kan onderdeel uitmaken van het onderzoek. Dit onderzoek vindt zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen zes weken plaats na melding. Ook bestaande zorgplannen, al uitgevoerde diagnostische onderzoeken en informatie van professionals kunnen onderdeel uitmaken van het onderzoek.

Het College heeft toestemming nodig om gegevens van inwoners te verwerken en zal in het onderzoek de inwoner toestemming vragen om zijn of haar persoonsgegevens te verwerken. De regels rondom de privacy en gegevensverzameling staan nader omschreven in hoofdstuk 8.

Verlenging beslistermijn
Als het College niet voldoende gegevens heeft om binnen de termijn van twee weken een beslissing te nemen, heeft het College de mogelijkheid om de beslistermijn te verlengen. Het College moet aan de inwoner laten weten dat er meer tijd nodig is: aangeven wat het College nog moet onderzoeken en hoeveel tijd dat gaat kosten.

Als de inwoner het niet eens is met het verlengen van de beslistermijn, kan het College zich beroepen op artikel 4:14 Awb. Het College stelt op grond van dit artikel in de afzonderlijke situatie een zo kort mogelijke nieuwe termijn vast waarbinnen de inwoner de beschikking tegemoet kan zien en draagt hierbij goede argumenten aan om de beslistermijn uit te stellen.

1.4 Verslag

Van het onderzoek en het gesprek wordt door het lid van het Sociale Team een verslag gemaakt dat ook wordt verstrekt aan de betrokken inwoner en/of diens vertegenwoordiger. De inwoner tekent binnen tien werkdagen het verslag voor akkoord of voor gezien als hij of zij het niet eens is met de inhoud. De inwoner heeft de mogelijkheid in het verslag correcties en aanvullingen aan te brengen. Deze komen niet in de plaats van het oorspronkelijke verslag, maar worden aan het oorspronkelijke verslag toegevoegd. In het verslag wordt zoveel mogelijk een objectieve verslaglegging toegepast en het verslag moet bruikbaar zijn voor het onderbouwen en meten van de eventuele beschikking die volgt voor een maatwerkvoorziening.

1.5 Aanvraag

Een inwoner - of zijn/ haar gemachtigde of zijn/ haar vertegenwoordiger - moet een aanvraag om een maatwerkvoorziening schriftelijk indienen bij het College. Dit is minder ruim dan de kring van personen rond de inwoner die een melding kan indienen. De aanvraag kan ingediend worden nadat de schriftelijke vastlegging van de onderzoeksperiode klaar is.

Een aanvraag kan alleen door het College in behandeling worden genomen wanneer een aanvraagformulier of gespreksverslag voorzien van naam, adres en ondertekening door de inwoner (of gemachtigde) bij de gemeente is ingeleverd. Het College kan een ondertekend gespreksverslag - als bedoeld onder 1.4 - aanmerken als aanvraag als de inwoner op het verslag heeft aangegeven dat hij/ zij een aanvraag voor een maatwerkvoorziening wil indienen.

De inwoner verstrekt in ieder geval een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.

Als er nog stukken ontbreken vraagt de gemeente de inwoner om de aanvraag aan te vullen (artikel 4:5 van Algemene wet bestuursrecht - Awb). Indien de aanvrager geen medewerking verleend aan het verstrekken van de noodzakelijke informatie om tot een besluit / een weloverwogen beslissing te komen, kan de aanvraag niet in behandeling worden genomen op grond van de onmogelijkheid om voldoende onderzoek te doen.

1.6 Beschikking

In artikel 10 van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’ is vastgesteld wat in ieder geval in de beschikking voor een maatwerkvoorziening moet staan. In de beschikking wordt verder vermeld dat de inwoner wijzigingen in zijn of haar omstandigheden aan het College moet melden.

Verder moet het besluit gebaseerd zijn op een zorgvuldige motivering die de inwoner inzicht geeft in de beslissing van het College. In de onderzoeksfase heeft het College zicht gekregen op de aard en omvang van de behoefte aan ondersteuning door middel van een maatwerkvoorziening. Op basis van het verslag van het onderzoek zal het College tot zijn beslissing betreffende de aard en omvang van de te verstrekken maatwerkvoorziening kunnen komen.

Een toekenning eindigt wanneer de indicatieperiode of geldigheidsduur is verstreken. Het College kan ook bij de indicatieperiode maatwerk leveren maar wel gelden er maximale indicatieperiodes: voor ondersteuning (waaronder ook de maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning) is dat twee jaar en voor fysieke hulpmiddelen (waaronder ook het Wmo-vervoer) is dat drie jaar. Het College heeft altijd de mogelijkheid een heronderzoek in te zetten wanneer hier aanleiding toe is: bijvoorbeeld bij een melding van een gewijzigde situatie of een wijziging van beleid.

Bij de gegevensverzameling zullen de grenzen van de Wet bescherming persoonsgegevens in acht genomen moeten worden. Het College heeft toestemming nodig om gegevens van inwoners te verwerken en zal in het onderzoek de inwoner toestemming vragen om zijn/ haar persoonsgegevens te verwerken.

In de volgende situaties komt eveneens een einde aan het recht op een voorziening:

1. De inwoner verhuist naar een andere gemeente.
2. De inwoner overlijdt.

3. De situatie van de inwoner is veranderd en het College stelt vast dat de verstrekte voorziening niet meer voldoet.

Een verandering van de situatie dient, zoals hiervoor aangegeven, door de inwoner te worden doorgegeven aan de gemeente. Het College zal dan een besluit nemen over de beëindiging (of wijziging) van de toekenning.

1.7 Herziening, intrekking en terugvordering

De inwoner dient het College te allen tijde op de hoogte te stellen van gewijzigde feiten en omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het recht op maatschappelijke ondersteuning. Het kan bijvoorbeeld gaan om een verbetering of verslechtering van de gezondheidssituatie, gezinsuitbreiding of bijvoorbeeld een verhuizing.
Artikel 2.3.10 lid 1 van de wettekst Wmo en artikel 15 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' bepalen wanneer een reeds toegekende voorziening kan worden herzien of ingetrokken. Het College heeft als gevolg hiervan ook bevoegdheden tot terugvordering, zie artikel 2.4.1 van de wettekst Wmo en artikel 15 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015'.

2 Maatwerkvoorziening

Ondersteuning op grond van de Wmo kan op verschillende wijze(n) plaatsvinden.[1] Alle algemene voorzieningen hebben - vanwege het laagdrempelige karakter hiervan - zoveel mogelijk de voorkeur. De wetgever heeft beoogd om waar het kan, zoveel mogelijk middels algemene voorzieningen te verstrekken. Indien gebruikmaking van een algemene voorziening niet leidt tot een geschikte oplossing en ook andere oplossingen niet passend worden geacht, overweegt het College of de inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening.
Uit de criteria voor een maatwerkvoorziening in artikel 8 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' blijkt dat de inwoner alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning redelijkerwijs niet vermijdbaar was, de voorziening niet voorzienbaar was of van de inwoner niet verwacht kon worden dat hij of zij maatregelen getroffen zou hebben die de hulpvraag overbodig hadden gemaakt.

Voorbeeld
Dit betekent bijvoorbeeld dat wanneer iemand verhuist naar de woning waarvan bij verhuizing duidelijk is dat deze niet geschikt is voor de inwoner of zijn huisgenoten, dat deze inwoner niet in aanmerking komt voor woningaanpassingen.

Als er sprake is van vervanging van een eerder verstrekte maatwerkvoorziening dan kan dit alleen als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven, tenzij:
1. De eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan en dat de inwoner niet aan te rekenen is.
2. De inwoner geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten.
3. De eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de inwoner aan maatschappelijke ondersteuning.

De verstrekking is altijd gebaseerd op de goedkoopst adequate voorziening. Er zijn vaak meerdere geschikte oplossingen, maar er wordt gekozen voor de oplossing die naar objectieve maatstaven de goedkoopste is. Indien de inwoner een duurdere voorziening wil (die eveneens adequaat is) komen de meerkosten voor rekening van de inwoner.

Een inwoner die via het CIZ een indicatie heeft voor de toegang tot de Wet langdurige zorg (in bijlage II een toelichting over de toegang tot de Wlz), heeft geen recht op voorzieningen in het kader van de Wmo 2015. De wetgever heeft duidelijke kaders gesteld dat zorg en ondersteuning óf vanuit de Wlz wordt georganiseerd óf vanuit de Wmo, dit geldt ook voor vervoersvoorzieningen en hulpmiddelen zoals een rolstoel. Wel kan er samenhang zijn tussen zorg en voorzieningen uit de Zorgverzekeringswet - Zvw - en de Wmo 2015. Vanuit de Wlz moeten de wijkverpleegkundigen de schakelfunctie zijn met de Sociale Teams voor de afstemming van de Wmo 2015 en de Zvw. Dit geldt ook voor de transferverpleegkundigen in de ziekenhuizen. Hiervoor worden in januari 2015 werkafspraken vastgelegd tussen de wijkverpleegkundige, transferverpleegkundigen en de Sociale Teams.

2.1 Maatwerk in de vorm van een voorziening in natura

De eerste mogelijkheid is de maatwerkvoorziening in natura (Zorg in Natura – ZIN). Daarmee wordt bedoeld dat het College aan de aanvrager een voorziening verstrekt, die de inwoner kant-en-klaar ont-

vangt of die het College rechtstreeks aan de leverancier van die voorziening betaalt. Bijvoorbeeld begeleiding geleverd door de door de gemeente gecontracteerde instelling, een scootmobiel of een rolstoel. Met de voorziening die de inwoner in natura krijgt, wordt hij/zij in staat gesteld zelfredzaam te zijn of te kunnen participeren. Een maatwerkvoorziening kan ook een passende bijdrage leveren ten aanzien van de behoefte aan beschermd wonen en opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de persoon met hulpvraag in staat wordt gesteld zich zo snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving.

2.2 Maatwerk in de vorm van een persoonsgebonden budget

Een inwoner die in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening kan ook kiezen voor een persoonsgebonden budget (PGB) als financieringsvorm van de maatwerkvoorziening. Het PGB is een bruikbaar instrument voor individueel maatwerk en keuzevrijheid: inwoners hebben hiermee directe zeggenschap over hun ondersteuning. De budgethouder is zelf verantwoordelijk voor het inkopen van de individuele voorziening, hulpmiddel of ondersteuning en - waar het gaat om een hulpmiddel - het onderhoud, de reparaties en de verzekering.

Bekwaamheid van de aanvrager
Bij de beoordeling of een inwoner voor een PGB in aanmerking komt onderzoekt het College zoals vastgelegd in de Wmo wettekst of hij/ zij op eigen kracht voldoende in staat is tot een redelijke waardering van zijn/ haar belangen dan wel met hulp uit zijn/ haar sociale netwerk of van zijn/ haar vertegenwoordiger in staat is de aan een PGB verbonden taken op verantwoorde wijze uit te voeren.

Bij het onderzoek betrekt het College of er overwegende bezwaren zijn of dat er een ernstig vermoeden is dat de budgethouder problemen zal hebben met het omgaan met een PGB. De volgende situaties kunnen van invloed zijn op het besluit om al dan niet een PGB toe te kennen:
1. · De inwoner is handelingsonbekwaam.
2. · De inwoner heeft als gevolg van dementie, een verstandelijke handicap of ernstige psychische problemen onvoldoende inzicht in de eigen situatie.
3. · Er is sprake van verslavingsproblematiek.
4. · Er is sprake van schuldenproblematiek.
5. · E is eerder misbruik gemaakt van het PGB.
6. · Er is eerder sprake geweest van fraude.

Bovenstaande opsomming is niet limitatief. Er kunnen andere situaties denkbaar zijn die van invloed kunnen zijn op de beslissing om al dan niet een PGB toe te kennen, bijvoorbeeld de mogelijke inzet vanuit de naaste omgeving.

Een PGB kan tevens geweigerd worden indien de keuze voor een PGB negatieve gevolgen heeft voor het voortbestaan van het systeem van de desbetreffende maatwerkvoorziening in natura. Dit geldt bijvoorbeeld bij het collectief vervoer. Hierbij wordt op voorhand niet de mogelijkheid geboden om de voorziening in de vorm van een PGB te verstrekken: alleen in uitzonderlijke situaties – wanneer het collectief vervoer bijvoorbeeld geen adequate oplossing is – kan overwogen worden of een PGB voor vervoerskosten een optie is.

Er wordt tevens geen PGB verstrekt voor zover dit is bedoeld voor ondersteunings- of administratiekosten. Het PGB voorziet ook niet in het financieren van de kosten van een vertegenwoordiger, zoals een bemiddelingsbureau. Ook een feestdagenuitkering of een reiskostenvergoeding mag niet worden voldaan uit het PGB: dit moet worden meegenomen in de tariefstelling die wordt afgesproken tussen de PGB-houder en de uitvoerder van de maatwerkvoorziening.

Naast deze uitzonderingen komt het voor dat bij een aanvrager met een zeer progressief ziektebeeld al op voorhand vast staat dat binnen korte tijd vervanging van de voorziening nodig is, wellicht daarna weer. Het is dan ook de vraag of in deze situatie een PGB wel adequaat is. Dit zal per situatie beoordeeld worden.
Er moet immers steeds sprake te zijn van een langdurige noodzaak tot ondersteuning.
In de genoemde situaties kan er aanleiding zijn een PGB niet toe te kennen. Om een aanvraag af te wijzen vanwege dergelijke overwegende bezwaren, moet er enige feitelijke onderbouwing zijn ter motivering van het besluit.
Persoonlijk plan
Als een inwoner kiest voor een PGB, moet hij/ zij een persoonlijk plan op te stellen. Uit het persoonlijk plan dat een inwoner opstelt, moet ten minste blijken:
1. Waarom de inwoner een PGB wil (motivering).
2. Hoe de ondersteuning veilig, doeltreffend en klantgericht wordt ingericht (kwaliteit).

3. Van wie hij/ zij de ondersteuning wil inkopen (professionals of mensen uit het eigen netwerk). Het persoonlijk plan maakt de kwalitatieve verantwoording van het PGB inzichtelijk: er wordt concreet vastgelegd bij wie en welke zorg ingekocht gaat worden.

Bovenstaande punten kunnen ook - of mede - blijken uit het onderzoeksverslag opgesteld door een lid van het Sociale Team.

Motivering
Een maatwerkvoorziening in de vorm van een PGB wordt alleen verstrekt indien de inwoner dit gemotiveerd vraagt. Door de motiveringseis wordt de inwoner gestimuleerd na te denken over de invulling van zijn ondersteuningsvraag en deze te concretiseren.

Kwaliteit
Bij de beoordeling of een inwoner voor een PGB in aanmerking komt onderzoekt het College of de maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren veilig, doeltreffend en klantgericht worden verstrekt. Daarbij wordt tevens beoordeeld of de maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het PGB wordt verstrekt.

Persoonsgebonden budget voor ondersteuning vanuit het sociale netwerk
Op grond van artikel 2.3.6. lid 2 van de wettekst Wmo 2015 en artikel 11, lid 6 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015', kan een PGB ook worden verstrekt voor het betrekken van ondersteuning van een persoon die behoort tot het sociale netwerk. Tot het sociale netwerk worden gerekend de personen uit de huiselijke kring en andere personen met wie iemand een sociale relatie onderhoudt. Met dat laatste worden personen bedoeld met wie de inwoner regelmatig contacten onderhoudt, zoals mantelzorgers, buren, (mede)leden van een vereniging etc. Uitgangspunt bij uitvoering van de maatschappelijke ondersteuning door het sociale netwerk is dat er toegewerkt wordt naar een niveau waarin de persoon met hulpvraag voldoende zelfredzaam is en voldoende kan participeren. Dat wil zeggen dat de persoon mee kan doen aan de samenleving. Indien het sociale netwerk hiertoe tijdelijk kan ondersteunen, kan het College bij uitzondering overwegen hiervoor een PGB te verstrekken. Het College moet wel voorkomen dat werkzaamheden door de gemeente betaald worden, die anders ook onbetaald gedaan zouden worden binnen het sociale netwerk van de betreffende inwoner.
Een argument om een PGB toe te kennen voor ondersteuning uit het sociale netwerk, kan bijvoorbeeld zijn dat de mantelzorger minder gaat werken om de benodigde hulp te kunnen bieden. De wetgever is van mening geweest dat inzet van het sociaal netwerk waardevol is, en zij acht het wenselijk dat beloning daarvan met een persoonsgebonden budget beperkt blijft tot die gevallen waarin dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is. Zo kan ondersteuning voor een kind in een gezinssituatie door ouders vaak beter georganiseerd worden via een PGB dan via bijvoorbeeld professionele zorg vanuit een zorgorganisatie. De ouders hebben vaak meer grip op en regie over de zorgmomenten en zo kan de ondersteuning beter worden afgestemd op de dagelijkse gang van zaken in het gezin. Het dient hierbij wel te gaan om bovengebruikelijke vormen van ondersteuning (het overstijgt de gebruikelijke hulp).
Het College verstrekt geen PGB voor ondersteuning welke echtgenoten, ouders, inwonende kinderen of andere huisgenoten elkaar naar algemeen aanvaarde opvattingen in alle redelijkheid geven.

Het College is echter, zoals hierboven aangegeven, van mening, dat ondersteuning door het sociale netwerk zoveel mogelijk gericht dient te zijn op een verbetering van de situatie. Als de inzet van andere ondersteuningsvormen, dat wil zeggen gebruikmaking van algemeen gebruikelijke- of algemene voorzieningen, dit eerst mogelijk maken, dan wordt van de persoon met beperkingen verwacht hiervan gebruik te maken.

Het afwegingskader bij een PGB voor ondersteuning vanuit het sociale netwerk is als volgt:
1. De inzet van ondersteuning door een persoon/personen uit het sociale netwerk dient te leiden tot betere en effectievere ondersteuning dan de inzet van ondersteuning door een professional.
2. De zorg die de persoon uit het sociale netwerk verricht valt niet onder de gebruikelijke hulp die van de persoon verwacht wordt. Er dient sprake te zijn van bovengebruikelijke hulp.
3. Indien de beperkingen door middel van gebruikmaking van andere ondersteuningsvormen - bijvoorbeeld algemeen gebruikelijke- of algemene voorzieningen doen verminderen of wegnemen en hiermee dus een gewenst niveau van zelfredzaamheid of participatie bereikt kan worden - wordt van de persoon met beperkingen verwacht hiervan gebruik te maken. Dit betekent dat het College geen PGB zal verstrekken voor ondersteuning vanuit het sociale netwerk.
4. Het kan voorkomen dat een persoon met beperkingen reeds lange tijd gewend is om ondersteund te worden door personen uit zijn sociale netwerk. Dit doet echter niet af aan bovenstaande. Vanuit de Wmo wordt maatschappelijke ondersteuning geboden, indien voorliggende oplossingen niet passend gebleken zijn. Hierbij dient in ogenschouw te worden genomen dat voorliggende oplossingen die door de inwoner als niet wenselijk beschouwd worden, niet per definitie betekenen

dat deze niet tot een gewenst resultaat leiden. Hier dient een objectieve beoordeling aan ten grondslag te liggen.

PGB voor hulpmiddel
Bij een aanvraag om een PGB voor een hulpmiddel kan worden volstaan met de beantwoording van de vragen:
1. Waarom de inwoner een PGB wil (motivering, doel).
2. · Hoe de ondersteuning veilig, doeltreffend en klantgericht wordt ingericht.

2.2.1 Hoogte van PGB

De hoogte van een PGB:
1. · Wordt mede bepaald aan de hand van een door de inwoner opgesteld plan over hoe hij/ zij het PGB gaat besteden.
2. · Is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen - en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren - van derden te betrekken, en omvat mede een vergoeding voor onderhoud en verzekering.
3. · Voor een hulpmiddel wordt bepaald op ten hoogste de kostprijs van het hulpmiddel die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als het hulpmiddel in natura zou zijn verstrekt. Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop het hulpmiddel technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering.

Als de naturaverstrekking een nieuwe voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering.

1. · Voor diensten uitgevoerd door professionals is gebaseerd op 85 % van de PGB-tarieven zoals die door het College voor Zorgverzekeringen zijn vastgesteld in de Tarieventabel 2014. Er is gekozen voor een korting van 15 %, omdat deze korting ook bij zorg in natura geldt voor de aanbieders. Voor dagbesteding golden in 2014 twee tarieven (exclusief en inclusief vervoer). Vanaf 2015 wordt hier geen onderscheid meer in gemaakt. Daarom is hiervoor het gemiddelde van deze twee tarieven genomen.

De bedragen staan genoemd in het financieel besluit.

2.2.2 Trekkingsrecht

In de wettekst Wmo 2015 is de verplichting opgenomen dat de gemeente een PGB uitbetaalt in de vorm van trekkingsrecht. Dit houdt in dat de gemeente het PGB niet op de bankrekening van de budgethouder stort, maar op rekening van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). De budgethouder laat via een zorgovereenkomst en declaraties of facturen aan de SVB weten welk(e)/ hoeveel uren hulp(middelen) zijn geleverd en de SVB zorgt vervolgens voor de uitbetaling aan de hulpverlener/ de leverancier. De niet-bestede PGB-bedragen worden door de SVB na afloop van de verantwoordingsperiode teruggestort naar de betreffende gemeente. Een eenmalige PGB voor een hulpmiddel hoeft niet te worden overgemaakt naar de SVB, maar wordt na indiening van de factuur aan de inwoner uitbetaald.

2.3 Afweging en besluit maatwerkvoorzieningen

Bij de afweging en het besluit rondom de maatwerkvoorzieningen in het kader van de Wmo 2015, maakt het College gebruik van de Zelfredzaamheid-Matrix (ZRM). De ZRM is het instrument waarmee leden van de Sociale Teams de mate van zelfredzaamheid van een inwoner eenvoudig en volledig kunnen beoordelen.

3 Eigen bijdrage

Bij gebruikmaking van een maatwerkvoorziening (in natura of PGB) is de inwoner altijd een bijdrage verschuldigd op grond van artikel 2.1.4 lid 1 sub b van de wet Wmo en artikel 12 van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’. Uitzonderingen zijn de rolstoel, de ritbijdrage bij gebruikmaking van het collectief vervoer en de hulpmiddelen voor inwoners jonger dan 18 jaar.

3.1 Algemene voorzieningen

Bijdragen voor een algemene voorziening worden door de inwoner rechtstreeks aan de leverancier van het product en/ of de ondersteuning voldaan.

Schoonmaken
Voor de algemene voorziening schoonmaken zijn inwoners een kostendekkende eigen bijdrage verschuldigd. Daarbij geldt dat voor een inwoner die deze voorziening niet zelf kan betalen, als zij/ hij voldoet aan de daarvoor geldende voorwaarden, een beroep doen op de regeling meerkosten, op grond van artikel 12.2 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015'. Zie hiervoor hoofdstuk 'Tegemoetkoming meerkosten'.

3.2 Maatwerkvoorzieningen

In de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' staat dat een inwoner voor een maatwerkvoorziening (in natura of PGB) een eigen bijdrage is verschuldigd.

In artikel 12.3 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' is vastgelegd dat er een maximale inkomensafhankelijke eigen bijdrage wordt gevraagd.

Procedure van inning
1. De gemeente informeert het CAK over het beleid met betrekking tot de inning van de eigen bijdrage.
2. De gemeente stuurt de klantgegevens naar het CAK.
3. De leverancier van het product en/ of de ondersteuning stuurt per periode de informatie over het geleverde naar het CAK.
4. Het CAK stelt de eigen bijdrage vast.
5. Het CAK stuurt een definitieve beschikking naar de inwoner.
6. Het CAK stuurt de factuur, waarop de eigen bijdrage in rekening wordt gebracht, naar de inwoner.
7. Het CAK stelt de middelen beschikbaar aan de gemeenten.

4 Kwaliteit

De medewerkers van de Sociale Teams hebben de contacten met onze inwoners. Zij hebben een signaalfunctie als het gaat om informatie van onze inwoners over de kwaliteit van de ondersteuning in het kader van de Wmo 2015.

4.1 Zorg in natura

Voor de kwaliteitseisen voor zorg in natura (ZIN) wordt verwezen naar de eisen zoals deze zijn opgenomen in de verschillende contracten met aanbieders.

Het College verwacht, net als de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG), dat de verdere ontwikkeling en invoering van kwaliteitseisen meerdere jaren zal duren. Vanuit de VNG verschijnt nog een informatiekaart kwaliteit met nadere uitleg en toepassingsvoorstellen. Het College zal samen met de aanbieders de kwaliteitseisen verder ontwikkelen in de komende jaren.

4.2 Persoonsgebonden budget

De kwaliteitseisen voor een persoonsgebonden budget worden vooraf getoetst door beoordeling van het persoonlijk plan dat een inwoner dient in te leveren (zie 2.2).

4.3 Melding calamiteiten en geweld

Voor de regeling melding calamiteiten en geweld wordt verwezen naar afspraken die hierover met aanbieders gemaakt zijn in de contracten.

5 Toezicht

Toezicht houden is een op zichzelf staande functie en dient onafhankelijk te worden uitgevoerd. De onafhankelijkheid komt in het bijzonder tot uitdrukking in het proces van informatieverzameling en oordeelsvorming. Om die reden dient het toezicht te worden gescheiden van de (ambtelijke) functies inkoop en de toekenning van voorzieningen en op afstand te staan van het bestuur. Conform artikel 14 van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015', stelt het College een Toezichthoudende ambtenaar aan, hierbij wordt de samenwerking gezocht met andere gemeenten.

Net als voor kwaliteit, zal voor het toezicht sprake zijn van een groeimodel. In het begin zal het toezicht zich richten op algemene kwaliteitseisen die worden gesteld in het kader van de aanbestedingsprocedure, zoals het gebruik van kwaliteitszorgsystemen en inspraak- en klachtregelingen (‘Organisatie toezicht Wmo, ministerie van VWS, juli 2014’). In de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015’ zijn een aantal specifieke bepalingen opgenomen over de wijze waarop het toezicht wordt vormgegeven: klantervaringsonderzoek, periodieke overleggen met aanbieders, controleren van geleverde voorzieningen en onderzoeken van calamiteiten en geweldsincidenten.

6 Waardering mantelzorgers

Voor de waardering van mantelzorgers is jaarlijks een budget per hulpvrager beschikbaar. De hoogte van het bedrag is te vinden in het ‘Financiële Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’. Dit budget kan ingezet worden voor respijtzorg.

Om te beoordelen of er sprake is van mantelzorg, worden twee definities van mantelzorg gecombineerd:
1. De wettekst Wmo 2015: ‘Mantelzorg is hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp, het opvoeden en opgroeien van jeugdigen en zorg en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep’.
2. De Nationale Raad van de Volksgezondheid: ‘Mantelzorg is zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt gegeven aan een hulpbehoevende door één of meerdere leden van diens directe omgeving, waarbij de zorgverlening direct voortvloeit uit de sociale relatie.’

Een mantelzorger gaat zorgen als iemand in zijn of haar omgeving zorg nodig heeft. Een familielid, buur en/of vriend waar al een emotionele band mee bestaat. Mantelzorgers zorgen soms 24 uur per dag, kunnen de zorg niet zomaar beëindigen en verrichten soms verpleegkundige handelingen. Mantelzorgers zijn geen beroepsmatige zorgverleners, maar geven zorg omdat zij een persoonlijke band hebben met degene voor wie ze zorgen. Mantelzorg is niet de alledaagse zorg voor, bijvoorbeeld de zorg voor een gezond kind.

Voorwaarden om in aanmerking te komen voor de waardering zijn:
1. De hulpvrager doet de aanvraag bij de gemeente.
2. De hulpvrager woont in de gemeente Tynaarlo.
3. De hulp wordt verleend op basis van een sociale relatie.
4. De waardering geldt voor het kalenderjaar waarin deze wordt aangevraagd.
5. De waardering wordt één keer per kalenderjaar toegekend aan de hulpvrager.
6. Op grond van artikel 5.1.1 van de wettekst Wmo 2015, worden de persoonsgegevens van de mantelzorger verwerkt in het dossier van de hulpvrager.
7. Vastgesteld moet kunnen worden dat de mantelzorger langdurig en onbetaald voor een chronisch zieke, gehandicapte of hulpbehoevende partner, ouder, kind of ander familielid, vriend of kennis zorgt.

Respijtzorg biedt mantelzorgers de mogelijkheid hun zorgtaken even helemaal aan een ander over te laten. De bedoeling is dat de mantelzorger even vrijaf van de zorg heeft. De zorg kan worden overgenomen door een beroepskracht of vrijwilliger.

Het beschikbare budget per jaar voor respijtzorg is een maximaal beschikbaar budget. Alleen de werkelijke kosten worden voldaan. Het beschikbare budget wordt alleen in PGB vorm verstrekt, als het rechtsreeks betalen van de kosten niet passend is.

[1] Indien een persoon in aanmerking komt voor een algemene voorziening is officieel geen sprake van verstrekking, omdat hiervoor door de gemeente geen toekenningsbeschikking wordt afgegeven.

Hoofdstuk 7 Tegemoetkoming meerkosten

De gemeente Tynaarlo kent met ingang van 1 januari 2015 twee regelingen die tegemoetkomen in de zogenaamde ‘meerkosten’, vastgelegd in artikel 12.2 van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’:
- Regelingen ‘bijdrage schoonmaakondersteuning’ vanuit gemeentelijke rol op het gebied van inkomensondersteuning.

- Regeling tegemoetkoming kosten algemene voorziening schoonmaakondersteuning: Huishoudelijke Hulp Toelage (HHT).

Beide regelingen zijn bedoeld om inwoners met een laag inkomen en weinig vermogen te ondersteunen. De laatste regeling is ook bedoeld om een financieel zachte landing te waarborgen voor inwoners die hun individuele voorziening hulp bij het huishouden verliezen in 2015 en gebruik maken van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning.

7.1 Regeling bijdrage schoonmaakondersteuning

Deze regeling is bedoeld om chronisch zieken en gehandicapten met een inkomen tot 120 % van het sociaal minimum tegemoet te komen in de extra kosten die hun ziekte en/of beperking met zich meebrengt. Vooral inwoners met een laag inkomen en een laag vermogen worden financieel getroffen door het wegvallen van de regelingen chronisch zieken, ouderen en gehandicapten: de Wtcg en de CER. Uitgangspunt hierbij is dat er sprake moet zijn van aannemelijke meerkosten en dat, wanneer nodig, er maatwerk geleverd wordt.
Voor deze groep inwoners biedt de gemeente Tynaarlo een nieuw zorgpakket (Collectieve Ziektekostenverzekering) aan. Binnen dit zorgpakket zijn allerlei meerkosten opgenomen, zoals dieetkosten en hulpmiddelen. Voor kosten die niet direct met zorg te maken hebben - maar die wel worden gemaakt wanneer je chronisch ziek bent of gehandicapt – namelijk schoonmaakondersteuning in huis, kan een beroep worden gedaan op de regeling ‘bijdrage schoonmaakondersteuning’.
De voorwaarden en het beleid rondom deze regeling liggen vast in deze beleidsregels maatschappelijke ondersteuning 2015 van de gemeente Tynaarlo en wordt uitgevoerd door de Intergemeentelijke Sociale Dienst Aa en Hunze, Assen en Tynaarlo (ISD-AAT).
Om gebruik te maken van de regeling ‘bijdrage schoonmaakondersteuning’ voor de kosten van schoonmaakondersteuning (algemene voorziening), moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

1. Belanghebbende dient een aanvraag in bij een Sociaal team van de gemeente Tynaarlo of de ISD-AAT voor een tegemoetkoming op basis van de regeling ‘bijdrage schoonmaakondersteuning’.
2. Het College stelt de hoogte van de tegemoetkoming vast op *maximaal* € 21,50 per uur afhankelijk van de kostprijs van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning.
3. Om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming op basis van deze regeling moet belanghebbende voldoen aan de volgende voorwaarden:
    - Eer is aantoonbaar sprake van een chronisch ziekte of een beperking vastgesteld door een medewerker van één van de Sociale teams gemeente Tynaarlo;
    - De betrokkene is 18 jaar of ouder en ingezetene van de gemeente Tynaarlo;
    - Het inkomen is maximaal 120% van de bijstandsnorm die voor betrokkene geldt.

1. Het College verstrekt geen tegemoetkoming als bedoeld in het eerste lid als:
    - Het (gezamenlijk) inkomen en of vermogen van de geldende inkomens- en vermogensgrenzen zoals bedoeld in de Participatiewet wordt overschreden;
    - Als er voor deze kosten een voorliggende voorziening is.

1. De tegemoetkoming is nooit hoger dan de werkelijke kosten en/of het vastgestelde maximaal te vergoeden uren per week en houdt ook rekening met eventuele andere tegemoetkomingen zoals bijvoorbeeld de Rijksbijdrage Huishoudelijke Hulp Toelage (HHT) of vergoedingen uit de Collectieve Ziektekostenverzekering die de ISD aanbiedt aan onze inwoners.
2. De tegemoetkoming wordt alleen verstrekt als de schoonmaakondersteuning wordt uitgevoerd door een door de gemeente Tynaarlo gecontracteerde zorgaanbieders voor de ‘algemene voorziening schoonmaakondersteuning’.
3. De omvang van het recht op de tegemoetkoming in uren wordt als volgt bepaald:
    - De noodzaak tot gebruik maken van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning is vastgesteld door één van de medewerkers van de Sociale Teams van de gemeente Tynaarlo;
    - Het aantal uren waarvoor een tegemoetkoming wordt toegekend, is maximaal acht uren per vier weken;
    - De hoogte is maximaal € 21,50,- afhankelijk van de kostprijs en minus eventuele andere tegemoetkomingen zoals bijvoorbeeld de Rijksbijdrage Huishoudelijke Hulp Toelage (HHT) of vergoedingen uit de Collectieve Ziektekostenverzekering.

Deze regeling geldt niet voor inwoners die een maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning hebben: zij betalen via het CAK een eigen bijdrage gebaseerd op inkomen en vermogen.
Toelichting op de voorwaarden
De individuele voorziening ‘Hulp bij het Huishouden’ in het kader van de Wmo 2007, heeft de gemeente Tynaarlo in haar beleid voor de Wmo 2015 beschreven als algemene voorziening en als maatwerkvoorziening.
Uitgangspunt van de algemene voorziening is dat mensen hiervan gebruik maken omdat zij niet in staat zijn hun huis zelf schoon en leefbaar te houden maar wel in staat zijn de regie hierop te voeren -

organiseren dat het huis schoon en leefbaar blijft. De kosten van deze algemene voorziening schoonmaakondersteuning worden door de uitvoerende zorgaanbieder volledig doorberekend aan de gebruiker van de voorziening. Inwoners die geen regie kunnen voeren behouden hun individuele voorziening die vanaf nu de naam 'maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning' heeft.
Niet alle inwoners van de gemeente Tynaarlo kunnen de kosten van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning zelf (volledig) dragen, terwijl zij vanwege een (lichamelijke) beperking wel afhankelijk zijn van deze voorziening. Daarom wordt een regeling getroffen, die deze doelgroep volledig of gedeeltelijk tegemoet komt in de kosten van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning. Deze regeling wordt uitgevoerd door de Intergemeentelijke Sociale Dienst Aa en Hunze, Assen en Tynaarlo (ISD-AAT). Via de Sociale teams kan een aanvraag worden gedaan: een medewerker van een Sociaal Team vult op het formulier 'Aanvraag bijdrage schoonmaakondersteuning' in dat vastgesteld is dat de inwoner afhankelijk is van schoonmaakondersteuning door een (lichamelijke) beperking en de inwoner kan ondersteund worden met het invullen van de rest van het formulier. Het formulier kan door de klant of door de medewerker aangeleverd worden bij de ISD-AAT.

7.2 Regeling tegemoetkoming kosten algemene voorziening schoonmaakondersteuning : Huishoudelijke Hulp Toelage (HHT)

De individuele voorziening 'Hulp bij het Huishouden' in het kader van de Wmo 2007 komt vanaf 1 januari 2015 te vervallen. De gemeente Tynaarlo heeft in haar beleid voor de Wmo 2015 een 'algemene voorziening schoonmaakondersteuning' en een 'maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning' vastgesteld.
De inwoners die gebruik maken van de individuele voorziening 'Hulp bij het Huishouden Wmo 2007' verliezen – met in achtneming van de wettelijke overgangstermijn – met ingang van 1 mei 2015 (of eerder als de indicatie afloopt) hun recht op deze voorziening als zij zelf in staat zijn regie te kunnen voeren. Voor schoonmaakondersteuning gaan deze inwoners over naar een algemene voorziening schoonmaakondersteuning (er is een lichamelijke beperking maar de inwoner is wel in staat tot regievoering op het eigen huishouden) of een maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning (de inwoner is niet in staat om regie te voeren op het eigen huishouden).
Voor de periode van 1 mei 2015 tot en met 31 december 2016 treft het College een financiële regeling, die de inwoners gedeeltelijk tegemoet komt in de kosten van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning. Dit betreft de uitvoering van de Rijksmaatregel Huishoudelijke Hulp Toelage (HHT).
Deze regeling tegemoetkoming kosten algemene voorziening schoonmaakondersteuning (HHT) wordt uitgevoerd via de zorgaanbieders. Inwoners die vanaf 1 mei 2015 overgaan naar de algemene voorziening schoonmaakondersteuning – en dus hun schoonmaakondersteuning doorzetten via één van de door de gemeente Tynaarlo gecontracteerde zorgaanbieders – ontvangen voor maximaal acht uren per vier weken een tegemoetkoming van 7,50 per uur. De zorgaanbieders brengen per vier weken de HHT in rekening bij de gemeente Tynaarlo voor het aantal klanten dat zij bedienen en onder deze regeling vallen. De tegemoetkoming wordt door de zorgaanbieder in mindering gebracht op de rekening die naar de klant gaat voor de algemene schoonmaakvoorziening.
Deze regeling geldt alleen voor de inwoners die voor 31 december 2014 een individuele voorziening hulp bij het huishouden ontvingen via de gemeente Tynaarlo op grond van de Wmo 2007.

Voorwaarden

Om in aanmerking te komen voor de regeling tegemoetkoming kosten algemene voorziening schoonmaakondersteuning (HHT) moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- Een (medische) noodzaak tot gebruik maken van de algemene voorziening schoonmaakondersteuning, vastgesteld door het College. Het feit dat de inwoner voor 31 december 2014 een indicatie had voor een individuele voorziening hulp bij het huishouden Wmo 2007, is voldoende voor deze vaststelling.
- De tegemoetkoming is tevens gebaseerd op het aantal noodzakelijke uren per week waarbij rekening gehouden is met de mate van zelfredzaamheid, vastgesteld door het College, maar betreft altijd € 7,50 per uur voor maximaal 8 uren per 4 weken.

In bijlage 1 van deze beleidsregels is een schematische weergave opgenomen van de algemene en maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning Wmo 2015 inclusief de regelingen 'bijdrage schoonmaakondersteuning' en 'tegemoetkoming kosten algemene voorziening schoonmaakondersteuning: Huishoudelijke Hulp Toelage (HHT)'.

8 Privacy

Om de taak vanuit de Wmo 2015 goed uit te kunnen voeren, werkt de gemeente samen met zorgverzekeraars, zorgaanbieders en andere betrokken partijen op het gebied van de jeugdzorg, onderwijs, preventieve gezondheidszorg, welzijn, wonen en werk en inkomen. Om een goede afweging te komen rondom de nodige ondersteuning, moet het College de beschikking hebben over verschillende persoonsgegevens. De bevoegdheden die het College heeft om gegevens te verwerken en te verstrekken in het kader van de uitvoering van de Wmo 2015 worden in dit hoofdstuk nader beschreven.

Verwerken van persoons gegevens

De vereisten die voortvloeien uit de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) zijn in de Wmo 2015 geborgd. De bevoegdheden van het College om persoonsgegevens te verwerken en te verstrekken staan in hoofdstuk 5 van de wettekst Wmo 2015. Het College moet bij de gegevensverwerking transparant

zijn over het proces richting de betrokken inwoner. Het moet voor de inwoner duidelijk zijn door wie en welke gegevens met welk doel verwerkt worden. Het college is bevoegd tot het verwerken van persoonsgegevens van betrokkene, voor zover die *noodzakelijk* zijn voor de uitvoering van de taken met betrekking tot de uitvoering van de Wmo 2015. Het College is ook bevoegd tot het verwerken van persoonsgegevens van de echtgenoot, ouders, inwonende kinderen en andere huisgenoten, voor zover het *noodzakelijk* is om te bepalen welke hulp zij de betrokken inwoner kunnen bieden. Het College is tevens bevoegd tot het verwerken van persoonsgegevens van mantelzorgers en anderen uit het sociale netwerk, die *noodzakelijk* zijn om vast te stellen welke hulp die personen aan de betrokken inwoner bieden of kunnen bieden.

Noodzakelijk gegevens

Voor het verwerken van gegevens, is de invulling van het begrip *noodzakelijk* cruciaal. Afhankelijk van de situatie, moet het College over bepaalde gegevens beschikken en moeten deze verwerkt worden. Het College moet altijd in staat zijn te kunnen redeneren waarom gegevens worden verwerkt en vastgelegd: waarom dit noodzakelijk is voor de uitvoering van de Wmo 2015.

Voorbeeld

E en buurvrouw doet regelmatig boodschappen voor de inwoners die voor ondersteuning co ntact zoekt met het Sociale Team. Het is niet noodzakelijk dat het College persoonsgegevens van deze buurvrouw vast legt . Dat een buurvrouw regelmatig boodschappen doet, is dan voldoende (zogenaamde dat-informatie). Het is voor het College wel nodig om bijvoorbeeld de persoonsgegevens van de mantelzorger vast te leggen, zodat het College het jaarlijks persoonlijke beschikbare budget voor respijtzorg kan inzetten.

Verwerken van gegevens andere gemeentelijke taken

Als het College persoonsgegevens - die het College ten behoeve van de uitvoering van taken vanuit de Jeugdwet, de Participatiewet of de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening heeft verkregen - wil verwerken voor de uitvoering van de Wmo 2015, dan mag dat enkel als deze inwoner zijn of haar ondubbelzinnige toestemming (expliciete schriftelijke toestemming) heeft verleend. Hierbij moet het College aan kunnen geven waarom het *noodzakelijk* is voor de uitvoering van de Wmo 2015 om deze gegevens te verwerken.

Verwerken van gegevens derden

Het College heeft ook, na uitdrukkelijke toestemming van de betrokken inwoner, de bevoegdheid om gegevens te verwerken die verkregen zijn van een zorgverzekeraar of een zorg-/ ondersteuningsaanbieder en die *noodzakelijk* zijn voor de uitoefening van de Wmo 2015. Ook hierbij is de invulling van het begrip *noodzakelijk* weer cruciaal.

Voorbeeld

Vanuit de Wmo 2015 heeft het College de plicht om de problematiek van de betrokken inwoner in het sociale domein in onderlinge samenhang in kaart te brengen en te bevorderen dat de dienstverlening zo goed mogelijk op elkaar is afgestemd. Problemen op grond van de P articipatiewet (werkloosheid) kunnen bijvoorbeeld samenhangen met participatieproblemen in het kader van de Wmo 2015 (problemen bij de zelfredzaamheid en participatie). Daarnaast kan het ook van belang zijn om de zorg die deze inwoner op grond van de Zorgverzekeringswet ontvangt , af te stemmen op de ondersteuning die hij of zij in aansluiting of in aanvulling daarop nodig heeft vanuit de Wmo 2015 . Omdat deze gegevens oorspronkelijk voor een ander doel zijn verwerkt, kan het College deze gegevens enkel verwerken voor de uitvoering van de Wmo 2015 a ls de inwoner zijn of haar toestemming heeft gegeven.

Bevoegdheid verstrekken persoonsgegevens Wmo 2015

De wettekst Wmo 2015 geeft zorg- en ondersteuningsaanbieders, het CAK, de SVB en toezichthouders ook bevoegdheden om gegevens te verwerken zodat deze organisaties hun (wettelijke) taken kunnen uitvoeren. Het College is bevoegd om persoonsgegevens te verstrekken aan deze organisaties, voor zover het gaat om gegevens die het College heeft verkregen in het kader van een onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte in het kader van de Wmo 2015. Het College mag alleen die informatie verstrekken die de ontvangende organisatie nodig heeft om de taken goed te kunnen uitvoeren: die *noodzakelijk* zijn voor het uitvoeren van de taak.

Voorbeeld

Het is mogelijk een ondersteunings aanbieder die gegevens te verstrekken, die de ze aanbieder nodig heeft om een inwoner de maatwerkvoorziening te leveren waarvoor een toekenning is ontvangen zoals bijvoorbeeld een hulpmiddelen, woningaanpassingen of een andere dienst. Voor het CAK zal het gaan om die gegevens, die noodzakelijk zijn om de inkomensafhankelijke bijdrage vast te stellen.

Gegevens verstrekken aan zorgverzekeraars

Het College mag gegevens aan zorgverzekeraars verstrekken na toestemming van de betrokken inwoner. Het gaat dan om gegevens die *noodzakelijk* zijn voor de uitvoering van de taken in de Zorgverzekeringswet die aan de zorgverzekeraar zijn opgedragen. Hiermee wordt de zorgverlening van de zorgverzekeraar en de ondersteuning vanuit de Wmo 2015 goed op elkaar afgestemd.

Rechten en plichten inwoner in het kader van gegevensverstrekking Wmo 2015

De inwoner heeft ook rechten in het kader van de verwerking en verstrekking van zijn persoonsgegevens: het recht om inzage te verkrijgen in de gegevens van deze inwoner waarover het College beschikt.

Het verwerken en verstrekken van gegevens is in bepaalde gevallen - zoals hierboven beschreven - afhankelijk gesteld van de uitdrukkelijke toestemming van de betrokken inwoner. De inwoner heeft ook

de mogelijkheid om deze toestemming te weigeren. Een gevolg van de weigering zal zijn dat het College niet in staat is te komen tot een integraal aanbod voor de ondersteuning. De voorziening in het kader van de Wmo 2015 zal niet of minder goed afgestemd zijn op andere voorzieningen die de betrokken inwoner eventueel ontvangt. Als het College - als gevolg van het niet verlenen van uitdrukkelijke toestemming - niet kan vaststellen of er reden is om de betrokken inwoner met een maatschappelijke voorziening te ondersteunen, dan kan het College negatief besluit nemen over de aanvraag. De betrokken inwoner wordt met de mogelijkheid om al dan niet toestemming te verlenen, zelf in staat gesteld een afweging te maken of hij of zij de gegevensverwerking en verstrekking in verhouding vindt staan tot de benodigde ondersteuning.

Het College meldt aan de inwoner die een melding doet bij het Sociale Team dat de gemeente - indien noodzakelijk voor de uitvoering van de Wmo 2015 - gegevens ophaalt, verstrekt en verwerkt die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van de Wmo 2015 conform de regel- en wetgeving die van toepassing is. Na een melding volgt het onderzoek (hoofdstuk 1) dus de inwoner moet direct bij de melding geïnformeerd worden en toestemming geven.

Huiselijk geweld en kindermishandeling

Het College draagt in het kader van de Wmo 2015 ook zorg voor de organisatie van een advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling (AMHK). Het AMHK heeft op grond van de wet rechten en plichten om gegevens te verwerken en te verstrekken.

Derden, waaronder leden van het Sociale Team, die beroepshalve beschikken over inlichtingen die noodzakelijk kunnen worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden van kindermishandeling te onderzoeken, kunnen aan het AMHK inlichtingen verschaffen. Deze inlichtingen kunnen worden verschaft op verzoek van het AMHK of uit eigen beweging van één van de leden van het Sociale Team. Hiervoor is geen toestemming vereist van de inwoner die het betreft en het kan - indien nodig - met doorbreking van de plicht tot geheimhouding op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van hun ambt of beroep. Dit is het zogenoemde ‘meldrecht’. Bij de uitoefening van dit recht heeft de professional - het lid van het Sociale Team - beoordelingsvrijheid. Het recht om te zwijgen en het recht van spreken zal moeten worden afgewogen, waarbij de professional deze afweging moet kunnen verantwoorden.

9 Adviesstructuur

Het College heeft nadere regels vastgesteld met betrekking tot het uit brengen van advies door inwoners aan het College bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning conform artikel 20., lid 4 van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’. Deze zijn vastgesteld in de ‘Adviesstructuur Wmo gemeente Tynaarlo’ van november 2008.

10 Overgangsrecht

10 .1 Wmo 2 007

De Wmo 2015 voorziet niet in een overgangsrecht voor mensen aan wie op grond van de Wmo 2007 en de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2010’ een voorziening is verstrekt. Het is aan de gemeente om in de eigen verordening het overgangsrecht te bepalen. Uiteraard mogen de uitgangspunten niet in strijd zijn met de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Het overgangsrecht, zoals neergelegd in de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’, houdt in dat de inwoner gedurende de looptijd van de indicatie het recht behoudt op de huidige voorziening, totdat er een nieuw besluit wordt genomen door het College of de gemeenteraad, waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt wordt ingetrokken.

Uitzondering is de individuele voorziening Hulp bij het Huishouden zoals die werd uitgevoerd in het kader van de Wmo 2007 door de gemeente Tynaarlo. In de kadernota ‘Samen Lossen we het op’ is vastgesteld dat deze vanaf 2015 wordt omgezet in een algemene voorziening schoonmaakondersteuning en een maatwerkvoorziening schoonmaakondersteuning. De overgang van deze huidige doelgroep ‘Hulp bij het Huishouden’ wordt uitgevoerd aan de hand van de Awb en de beginselen van behoorlijk bestuur: zes maanden overgangstermijn na vaststelling van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’ (door de gemeenteraad vastgesteld op 28 oktober 2014) of (indien voor 1 mei 2015) het aflopen van de looptijd van de indicatie.

10 .2 AWBZ

De nieuwe wet (Wmo 2015) voorziet in een overgangsregeling. Dit recht zorgt ervoor dat inwoners de zorg die zij bij inwerkingtreding van de wet ontvangen, nog een zekere tijd kunnen blijven ontvangen. Voor de inwoners die in 2014 een AWBZ-indicatie hebben waarvoor de verantwoordelijkheid vanaf 2015 bij de gemeente ligt, geldt dat iemand gedurende de looptijd van de indicatie (tot uiterlijk 31 december 2015) het recht behoudt op ondersteuning, onder de voorwaarden die daarvoor onder de AWBZ golden. Het indicatiebesluit is daarbij leidend. Het college heeft met de aanbieders afspraken gemaakt over de te leveren ondersteuning.

Voor de doelgroep ‘Beschermd wonen’ geldt een overgangsrecht van vijf jaar.

1 1 Slotbepalingen

1 1 .1 Indexering

Bij deze uitvoeringsregels hoort een ‘Financieel Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015’. De daarin opgenomen bedragen kunnen jaarlijks door het College worden geïndexeerd.

Kaders voor de indexering zijn ook opgenomen in dit 'Financiële Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015'.

11 .2 Inwerkingtreding

De 'Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015' treden in werking op 1 januari 2015. Deze beleidsregels zijn een nadere invulling van de 'Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Tynaarlo 2015'.

BIJLAGE I Uitvoeringsschema schoonmaakondersteuning Wmo 2015

1. Commercieel tarief zorgaanbieder: de hulp werkt via een alfahulp/ dienstverlening aan huis constructie en is dus niet in loondienst. Inwoners kunnen dit tarief opvragen bij de zorgaanbieders. Gemaksdienst
2. Tarief zorgaanbieders voor de algemene voorziening schoonmaakondersteuning: de hulp is in loondienst en er is recht op de HHT-toelage omdat er sprake is van een lichamelijke beperking.
3. De gemeente heeft afspraken over het tarief met de zorgaanbieders, dit ligt vast in een contract.

HHT: Huishoudelijke Hulp Toelage van € 7,50 per uur voor maximaal 8 uren per 4 weken.

1 2 3

B IJLAGE I I Toegang tot de Wet langdurige zorg (Wlz)

- CIZ toegang WLZ, bestuurlijke verantwoordelijkheid VWS
- Wijkverpleegkundige toegang Zorgverzekeringswet (Zvw), Zorgkantoor
- Sociale Team gemeenten toegang Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)
- Inwoner kan ondersteuning krijgen vanuit de Wmo én vanuit de Zvw.
- Inwoner ontvangt ondersteuning vanuit Wmo óf vanuit WLZ.

Aanvraag WLZ

Klant moet zelf een aanvraag doen (of een cliëntondersteuner) voor de toegang tot de WLZ.
Op de site van het CIZ komt vanaf 1 januari 2015 de richtlijn te staan wat de klant (de cliëntondersteuner) moet aanleveren.
Een afwijzing betekent dat de gemeente haar zorgplicht voor de klant houdt in het kader van de Wmo, een toekenning betekent toegang tot de zorg vanuit de WLZ.
Op de site van het CIZ wordt vanaf 1 januari 2015 ook een nieuwe beslisboom gepubliceerd waarmee klanten (en professionals) al een lichte beoordeling kunnen doen of een aanvraag nodig is.
Het CIZ heeft zes weken de tijd om een besluit te nemen over de toegang tot de WLZ.
De toegangstoets tot de AWBZ is licht(er): beoordeling via papier en dossiers (en veel mandaten zorgaanbieders). Vanaf 2015 wordt de toegangstoets voor de WLZ zwaarder: persoonlijk contact in ieder geval telefonisch maar ook vaak face to face contact door huisbezoek of contact op een spreeklocatie.
CIZ heeft vier regiokantoren (Amsterdam, Nijmegen, Rotterdam en Zwolle) en is nog intern in overleg waar eventuele spreeklocaties worden ingericht (geografische dekking) vanaf 2015.

Toegang WLZ

Om toegang te krijgen tot de WLZ moet de klant bij de aanvraag:

1. Een diagnose hebben (welke handicap – verstandelijk, lichamelijk - die beperkingen oplevert).
2. Afhankelijk zijn van continu toezicht óf 24-uur zorg in de nabijheid nodig hebben.

Inzet van WLZ

Als er een positief besluit wordt genomen over de toegang tot de WLZ, kan de klant kiezen voor de volgende vormen van zorg inkopen:

- Intramuraal: in natura (ZIN)
- Persoonsgebonden Budget (PGB)
- Volledig Pakket Zorg Thuis (bijv. thuis wonen vlak bij een zorginstelling die alle nodige zorg adequaat kan leveren), betaling ZIN
- Modulaire Volledige Pakket Zorg Thuis (er is mantelzorg thuis voor bijvoorbeeld het nachtelijk toezicht en de andere zorg wordt wel door professionals uitgevoerd), betaling combinatie van ZIN en PGB.

In de toegang tot de WLZ wordt geen rekening gehouden met de mantelzorg mogelijkheden. Wel bij de inrichting van de zorg kan een klant zelf aangeven welke mogelijkheden er zijn (en benut worden) met een mantelzorger.
Ook de WLZ is verplicht het PGB uit te laten voeren door het SVB middels het trekkingsrecht, net zoals de Wmo.

BIJLAGE III Productomschrijvingen AWBZ en Wmo

Tot 2015 voerde het Rijk de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) uit en de gemeenten de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo 2007). Hieronder volgt een opsomming en omschrijving van de functies en producten die in het kader van deze wetten tot 2015 werden uitgevoerd door daarvoor gecontracteerde aanbieders. Voor de uitvoering van de nieuwe Wmo 2015 wordt in de transformatieperiode vanaf 2015 bekeken hoe deze producten en functies gecombineerd kunnen worden, andere vormen krijgen, in maatwerk en algemene voorzieningen uitvoerbaar zijn.

Begeleiding

Voor de zelfredzaamheid van mensen zijn de volgende algemene dagelijkse levensverrichtingen van belang. In het kader van ondersteuning vanuit de Wmo 2015 gaat het om het bieden van begeleiding tijdens het uitvoeren van deze algemene levensverrichtingen en niet om het overnemen daarvan. Ondersteuning met het oog op het voeren van een gestructureerd huishouden omvat bijvoorbeeld hulp bij contacten met officiële instanties, hulp bij het aanbrengen van structuur in het huishouden, hulp bij het leren om zelfstandig te wonen, hulp bij het omgaan met onverwachte gebeurtenissen die de dagelijkse structuur doorbreken of hulp bij het omgaan met geld. Een voorwaarde voor zelfredzaamheid kan zijn dat de cliënt ondersteuning krijgt bij het uitvoeren van bovenstaande taken. Ondersteuning ten aanzien van het kunnen uitvoeren van de algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van een gestructureerd huishouden wordt in algemene term aangeduid als begeleiding.
Individuele begeleiding
Individuele begeleiding ten aanzien van de zelfredzaamheid of participatie, wordt verstrekt als maatwerkvoorziening, indien er geen andere oplossingen mogelijk zijn om tot vermindering of het wegnemen van de beperking(en) te komen. Bij begeleiding gaat het om het tijdelijk ondersteunen bij of het oefenen met vaardigheden of handelingen, het tijdelijk ondersteunen bij of aanbrengen van structuur, of het voeren van regie, of het overnemen van toezicht op de betreffende inwoner.
Dagbesteding
Indien de begeleiding enkel is gericht op het bieden van dagstructuur, dan is begeleiding in groepsverband de aangewezen vorm: dagbesteding. Dagbesteding biedt de betreffende inwoner een structurele, activerende dag invulling, door deel te nemen aan recreatieve of maatschappelijke activiteiten. Het activiteitenprogramma als geheel biedt de inwoner structuur, sociale contacten en zingeving. Bij de activiteiten wordt ook begeleiding geboden, afhankelijk van de specialistische kennis die hiervoor vereist is. Ook vrijwilligers en mantelzorgers kunnen een belangrijk deel van de zorg en begeleiding bieden, evenals de inwoner zelf als hij in staat is om het programma mede vorm te geven.
Het gaat om het bieden van activiteiten met als doel een andersoortige vorm van dag structurering dan arbeid of school en tevens zelfredzaamheid, cognitieve capaciteiten en vaardigheden zoveel mogelijk te handhaven en/of gedragsproblematiek te reguleren.
Indien de betreffende inwoner niet beschikt over vervoer van en naar de dagbesteding (met behulp van partner, mantelzorger of anderen uit het sociale netwerk), wordt het vervoer georganiseerd door de organisatie die de dagbesteding levert. Het collectief vervoer is hier niet voor bedoeld.
Logeren/ kortdurende opvang
Inwoners die wegens hun beperkingen permanent toezicht nodig hebben, maar thuis wonen, kunnen met een indicatie voor kortdurend verblijf maximaal drie etmalen per week ergens anders logeren, zodat hun mantelzorgers, die permanent toezicht houden, vrijaf krijgen. Het verblijf is ter aanvulling op het wonen in de thuissituatie en niet als wonen in een instelling voor het grootste deel van de week. Kortdurend verblijf betreft de mogelijkheid voor de persoon met beperkingen om ergens te logeren waar permanent toezicht en zorg en ondersteuning geboden wordt. Het gaat dan bijvoorbeeld om persoonlijke zorg en verpleging en de ambulante ondersteuning.
Kortdurend verblijf betreft dus een ondersteuningsvorm met als doel het overnemen van de zorg ter ontlasting van de gebruikelijke hulp of de mantelzorger(s). Deze vorm van ondersteuning is een noodzaak om de zorg vol te kunnen houden. Kortdurend verblijf heeft dan ook een belangrijk preventief effect: mits op tijd ingezet zorgt een adempauze ervoor dat mantelzorgers de zorg langer en beter vol kunnen houden. Het voorkomt overbelasting en ontspoorde mantelzorg. Voor de betreffende inwoner zelf heeft kortdurend verblijf ook een preventieve functie: het werkt ter voorkoming van opname en opnameduur verkortend. Bovendien biedt het lotgenotencontact: zowel voor de cliënt als voor de mantelzorger.
Zowel de individuele begeleiding als het logeren/ kortdurend verblijf is exclusief vervoer. Dat was zo binnen de AWBZ en blijft zo binnen de Wmo.
Schoonmaakondersteuning
Onder zelfredzaamheid wordt tevens verstaan het kunnen wonen in een schoon en leefbaar huis. Het gaat om de ruimten die voor dagelijks gebruik noodzakelijk zijn, alsmede om het overnemen van de was verzorging en de opvang en verzorging van de kinderen. Wanneer er een maatwerkvoorziening noodzakelijk is betekent dit dat de regievoering overgenomen moet worden. In eerste instantie moet bij de was verzorging gekeken worden naar de mogelijkheden binnen het sociale netwerk en het aanbod van een algemene voorziening zoals een wasserette. Dit geldt ook het kunnen beschikken over goederen voor primaire levensbehoefte (eten en drinken): de boodschappendienst is een algemene voorziening.
Het kunnen wonen in een geschikt huis
Iedere inwoner is zelf verantwoordelijk voor het zorgen voor een woning. En bij de keuze voor een eigen woning is het de verantwoordelijk van de inwoner zelf om rekening te houden met de eigen situatie. Dat betekent dat ook met bestaande of te verwachten beperkingen rekening dient te worden gehouden. Als de woning dan nog niet geschikt is (dus alle eigen inspanningen en te nemen verantwoordelijkheden zijn benut), kan het College ondersteuning bieden in de vorm van een maatwerkvoorziening. Te denken valt aan (bouwkundige) aanpassingen van de woning en het plaatsen van een traplift.
Het kunnen verplaatsen in en om de woning
Verplaatsing in en om de woning betreft het zich verplaatsen met een rolstoel voor dagelijks zittend gebruik. Er wordt geen rolstoel op grond van de Wmo verstrekt indien belanghebbende in aanmerking komt voor verblijf en behandeling geleverd door dezelfde instelling. De rolstoel wordt dan op grond

van de Wet langdurige zorg (Wlz) aan belanghebbende verstrekt. Rolstoelen voor het zogenaamde incidentele gebruik, waarbij de rolstoel in de auto wordt meegenomen om elders, bij het winkelen of bij uitstapjes, te gebruiken, vallen niet onder dit te bereiken resultaat binnen de Wmo. Deze rolstoelen zijn beschikbaar in de vorm van een kosteloze leenrolstoel via de Zorgverzekeringswet (Zvw). Hiervan kan de cliënt gedurende een periode van zes maanden gebruik maken.

Het kunnen verplaatsen per vervoermiddel in de eigen woon- en leefomgeving

Het zich kunnen verplaatsen per vervoermiddel is de mogelijkheid om in de eigen woon- en leefomgeving te gaan en staan waar een inwoner dat wil. Er moet gedacht worden aan verplaatsingen in een straal van maximaal 30 kilometer rond de woning. Buiten dit gebied kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het bovenregionale vervoer, dat Valys in opdracht van het ministerie van VWS uitvoert.

Alle vervoersmogelijkheden zijn voorliggend op het collectief vervoer die de gemeente organiseert of een eventuele maatwerkvoorziening vervoer: lopen, fietsen, openbaar vervoer, eigen auto, vervoersmogelijkheden binnen het eigen netwerk.

Het collectief vervoersysteem heeft de prioriteit waardoor de keuze voor een persoonsgebonden budget beperkt kan worden, mits rekening wordt gehouden met de persoonskenmerken en de behoeften van de betrokken inwoner.

Er wordt geen onbeperkte kosteloze vervoermogelijkheid aangeboden. Net als voor personen zonder beperkingen geldt dat men voor het vervoer een bijdrage dient te betalen, al dan niet in de vorm van een tarief bijdrage

Als het College op grond van de Wmo ondersteuning biedt, wordt gekeken waar de feitelijke vervoersbehoefte van de betrokken inwoner uit bestaat. Aan de hand van deze vervoersbehoefte beoordeeld het College of deze vervoersbehoefte bij de inwoner met een maximale loopafstand van 800 meter, ingevuld kan worden met een systeem van collectief vraagafhankelijk vervoer.

Alleen wanneer de betrokken inwoner vanuit medische overwegingen niet in staat is zelfstandig gebruik te maken van het collectief vervoer, kan een indicatie voor (kosteloze) begeleiding worden afgegeven. Het College beoordeelt of er tijdens de rit daadwerkelijke sprake kan zijn van uit te voeren medische handelingen. Alleen op deze grond kan een indicatie voor medische begeleiding tijdens het collectief vervoer verstrekt worden. Het gaat hierbij nadrukkelijk om een ondersteuningsbehoefte tijdens het vervoer zelf en niet op de plaats van bestemming. Wanneer de betrokken inwoner een indicatie voor begeleiding heeft dient er ook altijd een begeleider mee te reizen.

Alleen indien het collectief vervoer geen geschikte oplossing biedt voor de betrokken inwoner, zal het College beoordelen of een andere maatwerkvoorziening kan leiden tot participatie.

BIJLAGE IV Persoonlijke verzorging en ADL-taken Zvw – Wmo

Algemene dagelijkse levensverrichtingen (ADL), onderdeel persoonlijke verzorging

Algemene dagelijkse levensverrichtingen zijn de handelingen die mensen dagelijks in het gewone leven verrichten.

Het begrip wordt gebruikt om te bepalen in hoeverre iemand zelfredzaam is.

Voor de zelfredzaamheid zijn de volgende algemene dagelijkse levensverrichtingen van belang:

- In en uit bed komen
- Aan- en uitkleden
- Bewegen
- Lopen
- Gaan zitten en weer opstaan
- Lichamelijk hygiëne
- Toiletbezoek
- Eten/drinken
- Medicijnen innemen
- Ontspanning
- Sociaal contact

Iemand die als gevolg van beperkingen ADL-verrichtingen niet zelf kan doen, zal hulp nodig hebben. Afhankelijk van de situatie kan een persoon ondersteuning krijgen vanuit de Zorgverzekeringswet(Zvw) of de wet maatschappelijk ondersteuning(Wmo).

	Zvw	**Wmo**
% budget	95%	5%
Wanneer ADL	Geheel of gedeeltelijk overnemen van ADL Verband met de behoefte aan geneeskundige zorg of een hoog risico daarop Gericht op verpleging en verzorging Recht op zorg op basis van Zvw of Wlz	Ondersteuning bij ADL in het verlengde van Begeleiding Niet geneeskundig van aard en geen risico op geneeskundige zorg Gericht op behoud of verbeteren van zelfredzaamheid Geen recht op zorg op basis van Zvw of Wlz

Doelgroep	Mensen met medische problematiek: lichamelijke aandoening, dementie of een hoog risico hierop (wanneer de gezondheidssituatie snel kan verslechteren).	Mensen met zintuigelijk beperking, verstandelijke beperking, psychiatrische problematiek.